

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

42. Pater, si vis, transfer calicem istum à me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

doctissimum Bernardum sub nomine Canonistarum infestans, Antichristi mâcipium vocat. Sensum eius allegoricum proteruum ludibrium verbi Dei, & sacrilegum Scriptur&ae contemptum nuncupat. Sed nullo argumento, ratione nulla allegoriam refutat. Ita conuitiator maledicus, & impurus tabula, bacchari & furere nouit: solidis argumentis alicuius falsi conuincere non nouit. Tâmeti autem allegoria minus propria & accommodata esset, non tamen qui ea legitime vtitur (nam ad rem ipsam quod attinet, Calvinisticus iam in Anglia clerus duplicem iurisdictionem sine vlllo scrupulo imo magno cum fastu retinet;) vel insultat Dei verbo, vel ludibrio eoque proteruo insultat, vel sacrilego contemptu sacra Dei oracula lacerat. Schemata hâc sunt spiritus maligni & mendacis qui in Caluino loquitur.

42. *Pater, si vis, transfer calicem istum a me.*

QVia hic locus videbatur Arianis fauere, vtpote qui de morte imminente intelligatur, diuinitati Christi derogare videatur, & quia alioqui indignum videretur quod Christus mortem timuerit, quam hactenus lætanter adiuvisus est, sed & charitati eius in Deum detrahere putari posset, quum multi martyres ex maxima in Deum charitate mortem intrepide adierint, multi interpretes, etiam veteres, non mortem temporalem imminentem, sed aliud quiduis Christum hâc deprecando exhoruisse docent: vt vel Apostolorum scandalum, vel Iud&ae flagitium, vel Iud&eorum reiectionem, vel persecutorum suorum pâenas, vel denique suorum infirmitatem & dispersionem quia eos paruulos relinquebat, qu&ae omnia in hâc locum Hilarius, Hieronymus, Ambrosius magis coniectando qu&am asserendo tradunt. Basilius futur&ae plurimorum incredulitat&e Christum deprecatum fuisse affirmat. Hâretici hodie & Caluinus maxim&e, vt doceant Christum non aliter descendisse ad inferos quam quod anima eius pâenas infernales passionis su&ae tempore subiret, totum hunc locum non de mortis t&e;poralis timore, sed de mortis aet&e;ri horror&e, summa cum impietate ac blasphemia exponunt. Ad illa verba, *Cœpit pauere & t&e;dere & mâstus esse.* Vnde (sicut Caluinus) *Christo mâror & anxietas & formido, nisi quia in morte tristius aliquid & magis horribile concepit qu&am preparation&e anima & corporis.* Et paul&e; post. *N&e; mortem horruit simpliciter quatenus trânsit est e mândo, sed quia formidabile Dei*

Lib. 4.
câtra Euzenonium.

In Matth.
26. ver. 37.
Caluini in
Christum
doctrina
blasphemia

tribunal illi erat ante oculos. Quare nihil mirum, si horribilis exitij abyssus metu & anxietate duriter eum cruciavit. Rursum ad illa verba, *Tristis est anima mea usque ad mortem: Animum* (inquit) filij Dei mors per se non cruciasset; nisi cum Dei iudicio sensisset, sibi esse negotium. Deinde ad hæc verba, *Pater, si vis, &c.* ita scribit. *Queritur quid orando Christus profecerit Apostolus ad Hebr. 5. dicit exauditum fuisse à suo metu* (sic enim legi vult, non pro sua reuerentia) *Id porro non quadraret, si mortem simpliciter timuisset Christus, quia ab ea liberatus non fuit. Vnde sequitur, grauioris mali timore ad deprecandam mortem fuisse adactum. Nempe quum iram Dei sibi propositam videret, quatenus ad eius tribunal totius mundi peccatis oneratus se sisset, necesse illi fuit profundum mortis abyssum exhorrescere. Hæc ille. Mox huius diri & insoluti horroris certum argumentum fuisse ait sudorem Christi sanguinem, quem statim Lucas commemorat. Si cui enim mortis timore hoc contingat* (ait Calvinus) *pusillo ac muliebri eum animo esse dicemus. Hæc in hunc locum Calvinus. Sed in Instit. sua lib. 2. cap. 16. num. 10. & seqq. hanc suam blasphemiam luculentius exponit. Ait enim hanc Christi in horro tristitiam exordium fuisse descensus eius ad inferos. Tunc enim cum inferorum copijs & aterna mortis horrore consertis manibus luctatū fuisse: tunc diros in anima cruciatus damnati ac perditū hominis peritū: tunc pœnas omnes à damnatis expetendas Christum in anima persoluisse, hoc vno excepto, quòd non poterat in illis detineri: tunc denique Christum orasse, non vt immunis esset à morte, sed ne absorberetur vt peccator, quia formidabilem illam abyssum sentiebat, se à Deo derelictum & alienatum esse, omnia irati Dei signa expertus est, maledictionem & iram Dei timuit, in quo timore diros & horribiles cruciatus perpeffus fuit, videns se ad tribunal Dei reum stare nostra causa. Hæc sunt hoc loco Caluini & aliorum hæreticorum hodie blasphemix. Ad quas refutandas tria sunt explicanda. Primum, quid Christus timuerit & deprecatus fuerit: secundò quomodo: terriò, quare.*

Ad primò quod attinet, Christus propter solam mortem temporalem imminentem mœtus fuit, patrem orauit, in agonia factus sanguinem sudauit. De tristitia sua dixit Christus: *Tristis est anima mea usque ad mortem*, id est, ita tristis, vt parum absit à morte, nempe de qua paulò antè dixerat. *Filius hominis secundum quod definitum est vadit: verumtamen vsq; homini illi per quem tradetur, scilicet ad mortem* tempo

Vers. 38.

Christus temporalem. Quid deprecatus fuerit, oratio ipsa loquitur: *Transfer à me calicem istum.* Nempe de quo postea dixit Petro percutienti gladio. *Calicem quem dedit mihi Pater, non bibam illum?* Deinde si Christus orans, *Transfer à me calicem,* intellexit iram & maledictionem Dei ne absorberetur ut peccator; tunc in verbis sequentibus, *Non mea voluntas fiat, sed tua,* intelligendum est, voluntatem Dei patris fuisse Christumque ei sese conformasse, ut Christus maledictionem & iram Dei incurreret, eaque absorberetur ut peccator, ut profundam mortis abyssum sentiret, ut damnati ac perdit hominis cruciatus non solum exhorresceret, sed etiam patreretur. Hæc enim omnia Christum & timuisse & deprecatum fuisse Calvinus vult. Non nisi ergo mortem temporalem timuit, eamque deprecatus est.

Quomodo
Christus
mortem de-
precatur.

Quod quomodo fecerit, nunc explicandum. Nempe voluntate naturali, nō deliberata. Habuit Christus affectus humanos & naturales, sed non ut nos involuntarios, aut qui rationem præuenirent, sed quos liberè in se suscepit quando voluit & quantum voluit; quod multis verbis perspicue docent sancti Patres, Augustinus tract. 49. in Ioannem, & de civitate Dei lib. 14. cap. 9. Gregorius Moral. in Iob lib. .cap. 13. Hieron. in cap. 26. Matth. Sic de Christo dicitur Ioan. 11. *Infremuit spiritu, & turbavit seipsum.* Sic Christus hoc loco, quia voluit, *cœpit contristari & mœstus esse*: & morte imminenti cum omnibus suis pœnis atque ignominis ante oculos suos liberè posita, naturaliter illam timeret, dolet, ac deprecatur: sed voluntate deliberata, quæ mortem illam cum omnibus suis circumstantiis (maximè respectu finis, quod esset obedientiæ opus & redemptio mundi) profus acceptavit. Verba igitur illa, *Pater mi transfer à me calicem istum,* non continent *votum abruptum & inconsideratum,* & orationem *non meditatam,* ut impius Calvinus ad hæc verba scribit, sed voces sunt voluntatis naturalis, quam hîc Christus meditare & liberè exercere voluit: idque has ob causas: primum, ut in parte quoque rationali nō solo corpore pro nobis patereretur deinde ut suam tum in nos charitatem, tum in Patrem obedientiam clariùs ostenderet. Nempe facta omnium & singulorum quæ pati debuit apprehensione viuacissima & libertissima, ex illa seipsum turbare, affligere, & vsque ad sanguines guttas naturam commouere atque percellere voluit.

Cur mor-
tem Chri-
stus exhor-
rui.

Cur autem morte ante oculos ad viuam posita tam vehementer eam exhorresceret (quod tertio loco explicandum

diximus) multæ rationes afferri possunt. Quatuor adfert Cornelius Ianfenius. Primam, passionis generalitatem, quia ab omni hominum genere & in omnibus corporis membris, & in omnibus quibus potest homo pati, passus est. 2. passionis genus & qualitatem, quæ erat crucifixio. 3. complexionis nobilitatem, quæ dolores omnes magis reddidit sensibiles. 4. doloris puritatem, omni videlicet consolatione spoliatam: quibus addi possunt exactissima futurorum omnium dolorum scientia; itém summa mortis indignitas, propter personæ suæ summam excellentiam, de qua Paulus dixit: *Recogitate eum qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem*; deinde & summam persecutorum ingratitude, quam ipse Christus considerans dixit: *Multa bona opera operatus sum inter vos, propter quod eorum vultis me interficere?* Hæc talia erant ut eorum viua & exacta consideratio sudorem sanguineum naturaliter elicere potuerint. Alius ille timor maledictionis & iræ Dei quem blasphemè ponit Calvinus, in Christum cadere non potuit, dicente Propheta de Christo: *Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: à dexteris est mihi, ne commouear.* Vide contra has Caluini blasphemias multò plura suprâ ad Matth. cap. 27. vers. 46. & infrâ ad Ioan. cap. 12. vers. 27.

Hebr. 12.

Ioan. 10.

IN LUCÆ CAP. XXIII.

34. *Pater, ignosce illis. Non enim sciunt quid faciunt.*

DVBITARI hîc potest, quomodo tanquam causam benignissimæ suæ intercessionis, crucifigentium ignorantiam ponat Christus. Nam Scribas & Phariseos saltem ac Principes populi ex destinata malitia, & ut Pilatus bene aduerterat, ex inuidia Christû ad crucifigendum postulasse manifestè constat, ut propterea ignorantia, qua laborabant, ex malitia fuerit, & inexcusabilis. *Obsecati Iudæi in malitia sua (ait B. Leo) in quod prorupissent facinus nesciebant.* Atqui ignorantia tunc demum peccatum imminuit, & facilioris veniæ causa esse potest, quando qui ex ignorantia peccans, si sciret veritatem, non peccaret. Talem autem fuisse Iudæorum crucifigentium Christum, Paulus manifestè affirmat dicens: *Si cognouissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent.* Et Petrus non solum de vulgo, sed & de principibus Iudæorum qui Christum crucifixerunt, dixit:

Sermo. 15.

de passion.

Domini.

1. Cor. 2.